

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 6C/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314218836
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Petříková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4314218836.6

Rozhodnutie

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Petříkovou v právnej veci navrhovateľa: Bratislavská aukčná dražobná, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 48, P.O.BOX 124, Bratislava, IČO: 36 664 219, v konaní právne zastúpeného advokátom JUDr. Ing. Ľubomírom Navračičom, PhD., so sídlom Miletičova 21, Bratislava, proti odporcovi: M. Z., T. XX.XX.XXXX, H. C. X, C. M., v konaní právne zastúpený advokátom JUDr. Gabrielom Turzom, so sídlom Schubertova 12, Želiezovce, o neúčinnosť právneho úkonu voči veriteľovi, takto

rozhodol:

Darovacia zmluva uzavretá dňa XX.XX.XXXX vrátane zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa XX.XX.XXXX ako jej neoddeliteľnej súčasť medzi darcom N. Z., T. XX.XX.XXXX, H. C. X, C. M. a obdarovaným M. Z., T. XX.XX.XXXX, H. C. X, C. M., ktorou darca previedol na obdarovaného vlastnícke právo k parcelám č. XXX/XX Z. XXX/XX a k rodinnému domu súpisné číslo XX, postavené na parcele č. XXX/XX, zapísané na W. Č.. XXX C. Y.Ú.. C. M. je voči navrhovateľovi právne neúčinná.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 99,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.395,92 eur to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Pôvodný navrhovateľ (Credit Creating Center a.s., so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČO: 35 839 651, neskôr Fleetreal a.s., so sídlom Vlčie Hrdlo 64, Bratislava, IČO: 45 470 189) sa podaným návrhom domáhal, aby súd určil, že Darovacia zmluva uzavretá dňa XX.XX.XXXX vrátane zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa XX.XX.XXXX ako jej neoddeliteľnej súčasť medzi darcom N. Z., T. XX.XX.XXXX, H. C. X, C. M. a obdarovaným M. Z., T. XX.XX.XXXX, H. C. X, C. M., ktorou darca previedol na obdarovaného vlastnícke právo k parcelám č. XXX/XX Z. XXX/XX a k rodinnému domu súpisné číslo XX, postavené na parcele Č.. XXX/XX, zapísané na LV č. XXX pre k.ú. C. M. je voči navrhovateľovi právne neúčinná. Ako uviedol, Slovenská štátna sporiteľňa, okresná pobočka v Leviciach na základe zmluvy o pôžičke č. XXXXXX F. S. X.X.XXXX G. N. W., T. XX.X.XXXX, bytom C. M., C. X mu poskytla peňažnú pôžičku vo výške 50.000 Sk, pričom návratnosť pôžičky bola zabezpečená ručením ručiteľov: Z. Z., T. XX.X.XXXX Z. N. Z., T. XX.X.XXXX, B. H. C. X, C. M. Z. K. Y., T. XX.X.XXXX, H. Y. XX, H.Z.. Nakoľko dlžník ani ručiteľia svoj záväzok nesplnili, tunajší súd vydal dňa 21.4.1992 na návrh banky platobný rozkaz, ktorým zaviazal dlžníka a ručiteľov spoločne a nerozdielne uhradiť banke sumu 55.778,40 Sk s príslušenstvom. Na podklade tohto platobného rozkazu ako exekučného titulu bolo dňa 5.4.2000 u súdnej exekútorky JUDr. Aleny Szalayovej so sídlom v Leviciach na návrh banky ako oprávneného začaté exekučné konanie proti dlžníkovi a ručiteľom ako povinným pod sp. zn. Er 572/2000. V priebehu exekúcie došlo k zmene účastníkov na strane oprávneného, keď sa novým oprávneným stala spoločnosť Credit Clearing Center a.s. a tiež k zmene exekútora na JUDr. Štefana Šviderského so sídlom v Vranove nad Topľou. U exekútora je konanie vedené pod sp.zn. Ex 1896/2012. Dňa 16.12.2012 vydal súdny exekútor príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť, ktorá bola vo vlastníctve povinného N. Z. D. Y.Ú.. C. M. F. U..Č.. T. W. Č.. XXX. Navrhovateľ neskôr lustráciou v katastri

nehnutelností zistil, že ručiteľ N. Z. vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, v súčasnosti zapísaným na LV č. XXX pre k.ú. C. M., previedol darovacou zmluvou zo dňa XX.X.XXXX na odporcu. Na uvedených nehnuteľnostiach bolo zmluvou o zriadení vecného bremena zo dňa XX.X.XXXX zriadené v prospech N. Z. právo doživotného bývania a užívania. Navrhovateľ sa domnieva, že N. Z. patrí vo vzťahu k odporcovi medzi tzv. blízke osoby. Vzhľadom na okolnosti prevodu nehnuteľnosti a poukázaním na to, že k prevodu vlastníckeho práva k domu darovacou zmluvou (teda bez majetkovej protihodnoty) došlo v čase, kedy sa voči ručiteľovi N. Z. viedlo exekučné konanie na vymoženie pohľadávky navrhovateľa, má navrhovateľ za to, že právne úkony N. Z. jednoznačne smerovali k zmenšeniu jeho majetku, a tým aj k ukráteniu navrhovateľa ako ich veriteľa.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 9.2.2015 uviedol, že podmienkou odporovateľnosti právneho úkonu je ukracovanie uspokojenia vymáhanej pohľadávky veriteľa. Poukázal na platnosť novely exekučného poriadku, ktorý v § 63 ods. 2 ustanovuje, že nie je možné exekvovať nehnuteľnosti na zabezpečenie pohľadávky nižšej ako 2.000 €, ak v nej má povinný trvalý pobyt. Z uvedeného vyplýva, že aj v prípade, že by k prevodu predmetných nehnuteľností nedošlo, súdny exekútor by exekúciu na nehnuteľnosti viesť nemohol. Odporca, syn dlžníka N. Z., pri uskutočňovaní právneho úkonu nemal žiadnu vedomosť, že jeho otec, darca, je dlžníkom kohokoľvek. Vzhľadom na uvedené odporca navrhol žalobu zamietnuť.

Uznesením zo dňa 11.8.2015 súd vyhovel návrhu spoločnosti Bratislavská aukčná dražobná, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 48, P.O.BOX 124, Bratislava, IČO: 36 664 219, v konaní právne zastúpená advokátom JUDr. Ing. Ľubomírom Navračičom, so sídlom Miletičova 21, Bratislava, aby do konania vstúpila na miesto doterajšieho navrhovateľa: Credit Creating Center a.s., so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČO: 35 839 651 (t.č. Fleetreal a.s., so sídlom Vlčie Hrdlo 64, Bratislava, IČO: 45 470 189).

Na základe vykonaného dokazovania, vylúčením účastníkov, svedkov a listinnými dôkazmi, súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Na Okresnom súde Levice sa pod sp.zn. Er 572/00 vedie exekučné konanie v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinným: N. W., N. Z., Z. Z. K. Y. o vymoženie pohľadávky vo výške 1.851,50 € s príslušenstvom. Exekúcia je v súčasnosti vykonávaná súdnym exekútorom JUDr. Štefana Šviderského so sídlom Exekútorského úradu vo Vranove nad Topľou pod sp.zn. EX 1896/2012. Dňa 16.12.2012 vydal súdny exekútor exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť vo vlastníctve povinného N. Z..

Podľa LV č. XXX pre k.ú. C. M. boli nehnuteľnosti na prac. č. XXX/XX - F.R., XXX/XX - zastavané plochy a nádvorja a rodinný dom so súp. č. XX na parcele č. XXX/XX ku dňu 31.10.2012 vo vlastníctve N. Z., T. XX.X.XXXX. C. W. Č. XXX pre k.ú. C. M. sú predmetné nehnuteľnosti vo vlastníctve odporcu, a to na základe darovacej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX. Vklad vlastníckeho práva bol vykonaný rozhodnutím katastrálneho úradu Okresného úradu v Leviciach pod č. D.-XXXX/XXXX. Zároveň bolo zistené, že zmluvou o zriadení vecného bremena zo dňa XX.X.XXXX zriadené právo doživotného bývania a užívania predmetných nehnuteľností v prospech N. Z.F., T. XX.X.XXXX.

Právna zástupkyňa navrhovateľa vypovedala v súlade s písomne podaným návrhom. Uviedla, že otec žalovaného bol ručiteľom pri zmluve o pôžičke uzatvorenej dňa 06.06.1991. Ani dlžníci ani ručitelia si svoju povinnosť z tejto zmluvy nesplnili, preto bol na súd podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. Týmto platobným rozkazom zo dňa 21.04.1992 boli dlžníci aj ručitelia zviazaní na plnenie, nakoľko však neplnili ani na základe právoplatného platobného rozkazu, bol podaný návrh na začatie exekúcie. V priebehu exekúcie po zmene exekútora na JUDr. Šviderského bol dňa 25.10.2012 doručený návrh na zriadenie exekučného záložného práva vzťahujúci sa na predmetné nehnuteľnosti a tak isto súhlas oprávneného s predajom nehnuteľnosti, ktoré boli vo vlastníctve otca žalovaného. Dňa 16.12.2012 bol vydaný exekučný príkaz zriadeným exekučného záložného práva na nehnuteľnosti a tento bol žalobcovi doručený dňa 02.01.2013. Exekučné záložné právo však zriadené nebolo, na základe čoho žalobca zistil, že ručiteľ N. Z., teda otec žalovaného, previedol darovacou zmluvou predmetné nehnuteľnosti na žalovaného. Bolo to pritom v čase, keď sa žalobca s ním snažil dohodnúť o zaplatení aspoň časti pohľadávky, ktorá je predmetom exekúcie, pričom pán N. Z. sa vyjadril, že by nejakú časť zaplatil a následne došlo k tomuto prevodu. Taktiež sa tento prevod uskutočnil v hraničnom čase, keď začala platiť novela exekučného poriadku, podľa ktorej je exekúcia predajom nehnuteľnosti, v ktorej má povinný trvalý

pobyt pri pohľadávke nižšej ako 2.000 eur neprípustná, avšak v prechodných ustanoveniach § 243 c) ods. 2 Exekučného poriadku je uvedené, že § 63 ods. 2 sa nepoužije ak ku dňu účinnosti tejto novely už exekútor vykonáva exekúciu predajom nehnuteľnosti. Súdu predložila trestný rozkaz Okresného súdu Levice zo dňa 25.5.2015 sp.zn. 4T/60/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.6.2015, ktorým bol N. Z., T. XX.X.XXXX, H. C. M., C. XX/X uznaný vinným že dňa XX.X.XXXX darovacou zmluvou previedol vlastnícke právo k rodinnému domu nachádzajúcim sa v k.ú. C. M. na parcelách č. XXX/XX Z. XXX/XX vedeného na LV č. XXX Katastrálneho úradu T., Správa katastra W., ktorého bol majiteľom, na svojho syna M. Z., bytom C. XX/X, C. M. napriek tomu, že je voči nemu vedené exekučné konanie a nemá žiadny iný majetok, čím zmaril uspokojenie pohľadávky svojho veriteľa, spoločnosti Credit Clearing Center a.s., Miletičova 21, Bratislava, ktorej spôsobil škodu vo výške 1.851,50 €, teda zmaril uspokojenie pohľadávky veriteľa tým, že daroval svoj majetok a tým spáchal prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Odporca vypovedal, že sa o predmetnú nehnuteľnosť staral, do domu dal množstvo peňazí. Financoval jeho rekonštrukciu asi v hodnote 15.000 €, preto mu dom otec daroval. V dome býva odporca s rodičmi a sestrou Z. Z. (taktiež povinnou v exekučnom konaní), ktorá sa však momentálne zdržiava v Českej republike. Právo doživotného bývania v nehnuteľnosti si odporcov otec nechal, pretože by nemal kam ísť. Odporca tvrdil, že o exekúcii nemal žiadnu vedomosť, inak by rekonštrukciu nefinancoval. S otcom vraj dobrý vzťah nemá, takmer nekomunikujú, rozpráva sa skôr s mamou, ani tá mu však exekúciu nespomínala.

Súd predvolal svedka N. Z., T. XX.X.XXXX (otec odporcu a povinný v 2. rade), ktorý vedel, o aké konanie na súde ide, že je predvolaný kvôli tomu, že daroval svojmu synovi. Avšak odmietol vypovedať s odôvodnením, že je pod psychiatrickou liečbou, má to pomätené a bojí sa o celú rodinu, ľutuje, čo sa stalo a ako to všetko dopadlo.

Svedkyňa I. Z., matka odporcu, vypovedala, že o exekúcii vedenej voči jej manželovi nemá vedomosť. Vedela, že manžel daroval dom synovi a to z dôvodu, že ona bola vážne chorá a prekonala infarkt. Potvrdila, že odporca vložil do domu množstvo financií a niečo financovala ja dcéra Angelika. V priebehu otázok právnych zástupcov svedkyňa doznela, že asi v marci 2014 za nimi prišiel pán H. s tým, aby do konca mája zaplatili 5.600 €, následne však tvrdila, že v čase darovania domu o exekúcii nevedela a dozvedela sa o nej až neskôr. Potvrdila, že manžel o ponuke pána H., že ak zaplatí 5.600 €, exekúcia voči nemu zastavená, vedel, taktiež vedel, že nebude pokutovaný a niečo z neho snímu.

Svedok D. H. vypovedal, že pracuje pre spoločnosť Ekonomyccomfort, ktorá vykonáva mandátnu správu pohľadávok a aj pre spoločnosť, ktorá je v exekučnom konaní veriteľom. Náplňou práce je vyhľadávanie dlžníkov a veriteľov za účelom vyjednania čo najlepších podmienok so splatením dlhov tak, aby boli spokojné obe strany. S pánom N. Z. sa kontaktoval v mieste jeho trvalého pobytu, kde bol aj s mojou kolegyňou. Pán N. Z. bol doma prítomný aj s manželkou, o pohľadávke vedel, vedel aj to, že účastníčkou exekučného konania je aj jeho dcéra, ktorá žije v ČR. Najprv bol odmietavý. Vysvetlil, že za ručenie dostal odmenu 2 tis. Sk, aj keď mu najprv sľúbili 5 tis Sk. začal zvyšovať hlas na manželku, nakoľko ona mama dohodnúť celý tento obchod. Povedala, že spomínaní Rómovia sú podnikatelia, zaoberajú sa čistením kobercov a nejakými službami a že sú majetní a teda uverila im aj to, že dostane odplatu 5 tis. Sk. Vylákali úver od Slovenskej sporiteľne a z tohto profitovali. Pánovi Z. ponúkli dohodu s tým, že by došlo k splateniu 60 % z celkovej pohľadávky, ktorá zahŕňala istinu a časť príslušenstva, malo ísť o sumu 5600 eur s tým, že proti nemu sa exekúcia konať nebude. Došlo k odpusteniu väčšej čiastky, túto sumu považovali za veľmi korektnú. Manželia Z. i uviedli, že časť potrebujú asi do júna 2014, nakoľko na knižke majú údajne 1200 eur, v Poštovej banke požiadali o výpočet úveru vo výške 4 tis. eur, pričom splátky im boli vypočítané na sumu 105 eur mesačne. Túto sumu považoval pán Z. za vysokú, začal zahmlievať, tvrdil, že musí navštíviť známeho v Bratislave, začala sa zatajovať aj jeho manželka. Volali im ešte niekoľkokrát, zodvihol aj mladý pán Z., ktorý mu povedal, aby viac neotravovali, otec nič platiť nebude, on že je invalid, mal úraz a zavolať na nich policajtov alebo novinárov. Tu na súde na chodbe pán N. Z. svedkovi povedal, že vypovedať nebude, lebo mu to povedal syn a nejaká advokátka z Levíc.

Podľa § 42a ods. 1 OZ, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa § 42a ods. 2 OZ, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strany známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podstata odporovateľnosti spočíva v tom, že právny úkon, ktorému navrhovateľ odporuje, nie je za stanovených podmienok voči nemu právne účinný, avšak vo vzťahu k ostatným subjektom zostáva právne účinky právneho úkonu zachované. Zmyslom a hlavným účelom tohto inštitútu je zabrániť dlžníkovi, aby nepoctivými úkonmi znižujúcimi svoj majetok ukrátil vymáhateľné pohľadávky svojho veriteľa. Právo odporovať právnomu úkonu prislúcha veriteľovi, ktorý má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, ktorej uspokojenie bolo ukrátené právnym úkonom dlžníka. Dlžník síce nie je účastníkom konania o odporovateľnosti, avšak podmienkou pre podanie žaloby je, aby dlžník urobil v prospech tretej osoby právny úkon, ktorým sa zbavuje majetku s úmyslom ukrátiť veriteľa. Žalobu možno uplatniť voči každému, kto mal z takéhoto právneho úkonu dlžníka prospech. Ak je účastníkom odporovateľného právneho úkonu osoba dlžníkovi blízka, môže sa odporovacej žalobe ubrániť len, ak preukáže, že o úmysle dlžníka ukrátiť odporovateľným úkonom veriteľa nevedela a ani nemohla vedieť, napriek tomu, že vyvinula náležitú starostlivosť na zistenie tohto úmyslu dlžníka. Nestačí len tvrdenie odporcu, že o úmysle dlžníka nevedel. Taktiež odkaz na dobré vzájomné vzťahy v rodine a dôveru medzi rodičmi ako darcami a žalovanými, ich deťmi ako obdarovanými, ak taký dôkaz nenahrádza. Prevod práva k nehnuteľnosti dlžníka, ktorý sa zapisuje do katastra nehnuteľností, na osoby blízke dlžníkovi možno považovať za odporovateľný právny úkon len vtedy, ak na jeho základe došlo k vkladu práva do katastra. Teda k ukráteniu pohľadávky veriteľa môže dôjsť až tým, že dlžník prestal byť vlastníkom prevádzanej nehnuteľnosti.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že u exekútora JUDr. Štefana Šviderského je vedená exekúcia v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinným: N. W., N. Z., Z. Z. Z. K. Y.. Povinný N. Z. bol vlastníkom nehnuteľnosti v Pohronskom Ruskove špecifikovanej vyššie, ktorú nehnuteľnosť previedol darovacou zmluvou zo dňa XX.X.XXXX na svojho syna, odporcu. Zároveň bolo zmluvou zo dňa XX.X.XXXX zriadené v prospech povinného ako darcu vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania. Navrhovateľ tomuto právnomu odporoval podaním návrhu, nakoľko k darovaniu došlo v posledných troch rokoch. Tým, že povinný N. Z. svoj majetok daroval, teda išlo o bezodplatný právny úkon, zmenšil svoj majetok a nakoľko obdarovaným je jeho blízka osoba, úmysel dlžníka, povinného, sa predpokladá a opak musí odporca konaní preukázať. Súd má za to, že odporca dôkazné bremeno v tomto smere neunesol. Na jednej strane odporca tvrdí, že o exekúcii voči otcovi nevedel, že s otcom nemajú dobrý vzťah, sotva komunikujú a na strane druhej mu otec napriek takýmto vzťahom nehnuteľnosť daruje. Odporca sa síce opiera o predložené doklady o financovaní rekonštrukcie predmetnej nehnuteľnosti, avšak rekonštrukciu čiastočne financovala aj sestra odporcu, napriek tomu jej otec ani časť nehnuteľnosti nedaroval, ani ju žiadnym spôsobom za financovanie neodškodnil. Zrejme tak neučinil z dôvodu, že aj sestra odporcu je v predmetnej exekúcii povinnou. Odporca, jeho sestra aj rodičia bývajú na tej istej adrese. Je ťažko uveriteľné, že počas rokov trvania exekučného konania sa odporca o ňom nedozvedel, ani len z pošty, ktorá im chodí na spoločnú adresu. Povinný N. Z. odmietol vo veci vypovedať. Z výpovedí svedkov Z. Z. H. je zrejmé, že už na jar 2014 došlo k rokovaniam medzi oprávneným a povinným N. Z. o úhrade pohľadávky. Keďže k podpisu darovacej zmluvy došlo v júli 2014, je jednoznačné, že týmto úkonom chcel povinný ukrátiť svojho veriteľa. Za tento čin bol napokon aj právoplatne uznaný vinným a odsúdený v trestnom konaní. Obrana odporcu spočívajúca v tvrdení, že nemožno exekvovať nehnuteľnosti, v ktorých má povinný trvalý pobyt, ak pohľadávka veriteľa nepresahuje 2.000 €, neobstojí. Zriadenie exekučného záložného práva neznamená predaj nehnuteľnosti, ale nemožnosť s ňou nakladať, pričom už táto skutočnosť môže značne prinútiť povinného pohľadávku veriteľa uhradiť. S poukazom na všetky uvedené súd podanému návrhu vyhovel.

Podľa § 142 ods. 1 veta prvá O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Nakoľko mal navrhovateľ vo veci plný úspech, súd mu priznal náhradu trov proti odporcovi zodpovedajúcich zaplatenému súdnemu poplatku 99,50 € a trovám právneho zastúpenia vo výške 1.325,92 eur. Pri vyčíslení trov právneho zastúpenia vychádzal súd z vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to za 7 úkonov právnej služby podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm. a), c), d) cit. vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd vo veci samej - žalobný návrh po 61,85 €; účasť na pojednávaní dňa 23.4.2015, 8.6.2015 a 29.10.2015, písomné podanie - záverečná reč po 64,53 €; účasť na pojednávaní 3.12.2015 - 1 úkonu po 32,27 €), t. j. 414,09 € + 2 x 8,04 € režijný paušál + 5 x 8,39 € režijný paušál podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky, t. j. 58,03 € + 20 % DPH, t. j. 94,42 €. Súd priznal navrhovateľovi podľa § 15a cit. vyhlášky aj náhradu cestovného koncipienta právneho zástupcu navrhovateľa z Bratislavy do Levíc a späť vo výške 356,65 € s DPH, a to na pojednávania dňa 23.4.2015 (290 km x 0,183 eura + 290 km x 1,200 eura/l x 7,4 l/100 km), na pojednávanie dňa 8.6.2015 (290 km x 0,183 eura + 290 km x 1,198 eura/l x 7,4 l/100 km), na pojednávanie dňa 29.10.2015 (290 km x 0,183 eura + 290 km x 1,072 eura/l x 7,4 l/100 km), dňa 3.12.2015 (290 km x 0,183 eura + 290 km x 1,093 eura/l x 7,4 l/100 km). Podľa § 15b cit. vyhlášky aj náhradu za stratu času vo výške 402,72 € s DPH (24 začatých polhodín cesty na 4 pojednávania po 13,98 eura + DPH.

Odporca nahradí navrhovateľovi trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Ing. Ľubora Navračiča podľa § 149 ods. 1 O. s. p. v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 160 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní, odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní má byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia .